

PURCHATY (3) *ai*

N sg m purchaty (3).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Pelen dziurek, porowaty, o strukturze przypominającej z wyglądu gąbkę (3) : [Purcháty/ Rarus, spongiosus. Volck Xxxv.]

Wyrażenie: »purchaty kamień« = pumeks (2): Pumex, Purcháty kámień którego w łąźny vżywáyą. Mącz 331b, 420d.

Szereg: »dziurawy, (a) purchaty« (2): Strigil vel strigilis, Grzebło/ też dziuráwy á purcháty kámień/ którego w łąźni do wycieránia nóg vżywáyą. Mącz 420d, 331c.

ECB